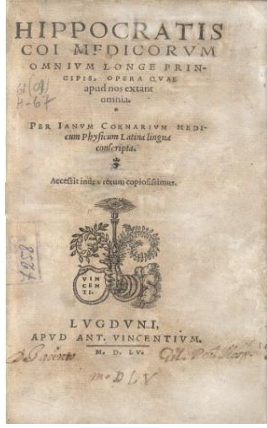
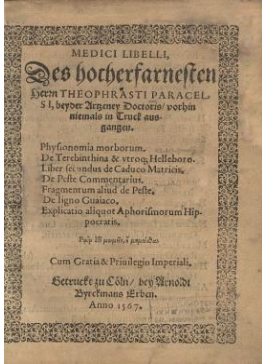
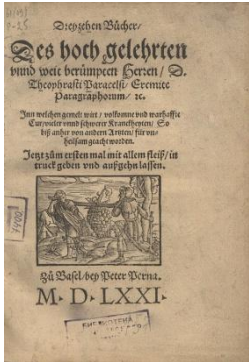

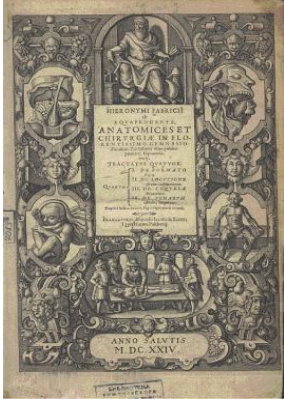

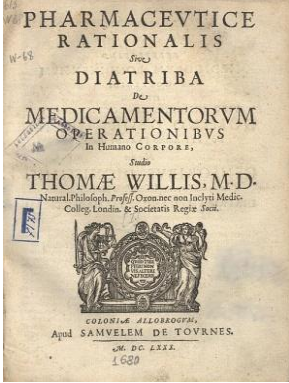

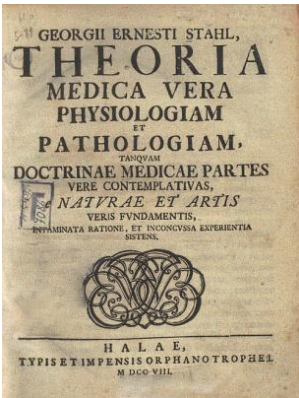

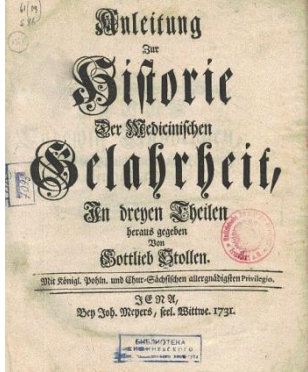

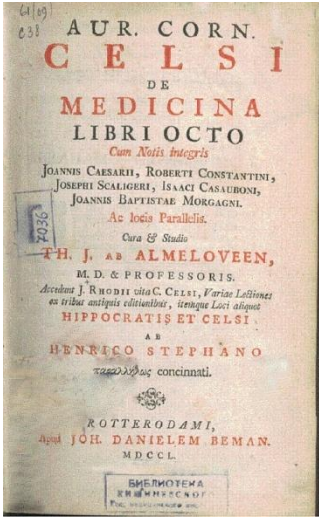
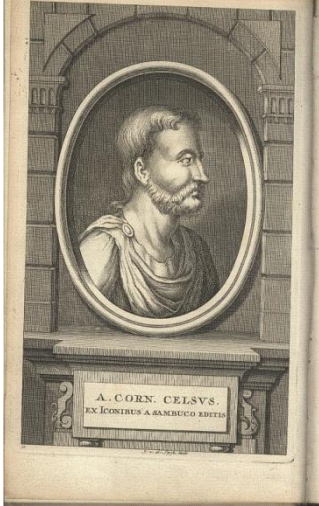
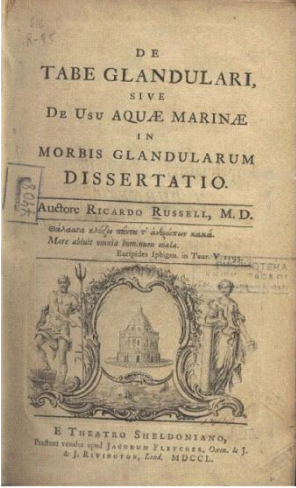
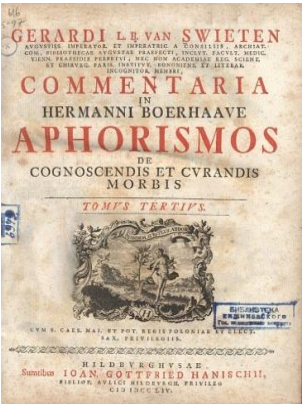

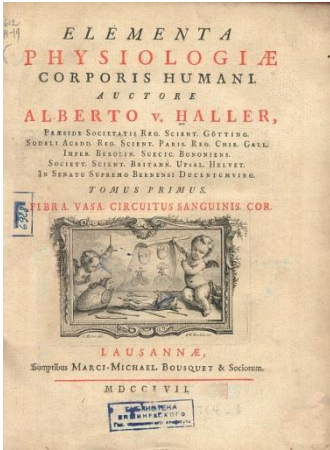
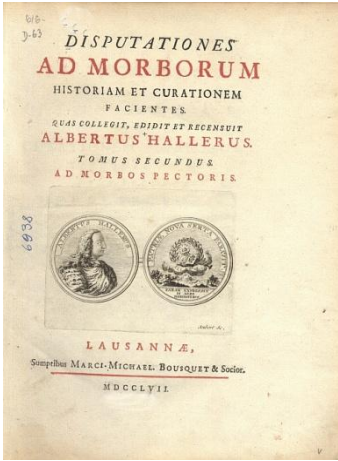
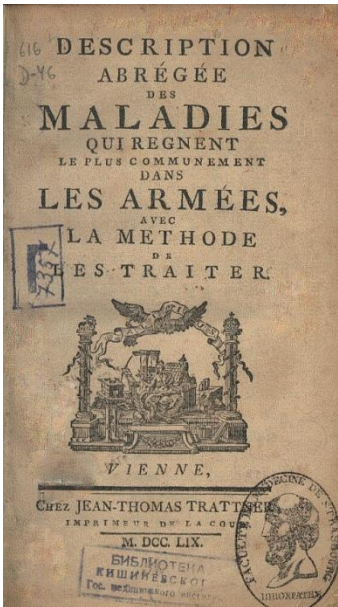
1.		<p>Hippocratis. Coi medicorum omnium longe principis, opera quae apud nos extant omnia. - Lugduni: apud Vincentium, 1555. - 1078 p.</p> <p>Dintre toți medicii din Cos cel mai important este Hipocrate, opera lui dăinuind până în zilele noastre. - Lugduni: apud Vincentium, 1555. - 1078 p.</p> <p>Hippocratis din Cos (aproximativ a. 460-377) - medic celebru al Greciei Antice, unul dintre fondatorii medicinei antice. Un savant vestit spunea, în cadrul Academiei Franceze de Medicină, că "Hippocratis singur, fără antecedenti, fără a fi împrumutat nimic din secolele care l-au precedat, deschide calea spre adevărata medicină. Grație acestui fapt "Colecția lui Hippocratis" a servit drept enciclopedie pentru perioada înfloririi medicinei grecești, sec. V-IV p. e. n. În lucrarea prezentată sunt descrise maladiile cunoscute în acea perioadă, sunt propuse metode de diagnosticare și tratament, completate cu concluzii din practica proprie a autorului. Studiul este editat în 1555, la Lyon. Lucrarea începe cu un preambul, conține intențiile și orientarea științifică a autorului și se încheiează cu un index bibliografic. Textul este editat în limba latină fiind însoțit de notițe marginale.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu urme de încuietori.</p>
2.		<p>Medici libelli des hoherfarnesten Herrn Theophrasti Paracelsi, beyder Artzeney Doctoris vorhin niemals in Truck ausgegangen. - Köln: Byrckman, 1567. - 263 p.</p> <p>Rețetele celebrului Theophrastus Paracelsus care nu au fost până acum publicate. - Köln: Byrckman, 1567. - 263 p.</p> <p>Theophrastus Paracelsus (Philippus Aureolus Theophrastus Bombastus von Hohenheim, 1493-1541) - medic și naturalist de origine germană, care a studiat la Universitatea din Basel. A promovat două direcții fundamentale de dezvoltare a medicinei moderne, pe atunci încă în germene. Prima direcție - metoda experimentală; a doua - privind concepția că la baza activității organismului stau anumite procese chimice. A îmbogățit farmacologia cu noi forme medicamentoase: tincturi, elixiri, extracte. A insistat asupra unui dozaj minuțios. Prin direcțiile noi pe care le-a inițiat în domeniul concepțiilor medicale, Paracelsus se situează printre cei mai îndrăzneți gânditori ai Renașterii. A clasificat medicamentele în 6 categorii: quinta esentia, magisteria, areana, specifica, elixiri și extrinseca. Clasificarea paracelsiană s-a menținut în farmacologie timp de câteva secole. Paracelsus este considerat ca precursorul metaloterapiei moderne. Autorul a pledat împotriva scolasticii și a venerării oarbe a autorităților antice.</p> <p>"Cărticica medicală a celebrului Paracelsus, medic - farmacolog..." include 7 capitole consacrate interpretării maladiilor, utilizării plantelor medicale, conține comentarii despre ciumă. Autorul își încheie studiul cu aforismele lui Hippocratis.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări pe cotor.</p>
3.		<p>Dreizehen Bucher Des hoch gelehrten Theophrastus Paracelsus. Inn welchen gemelt wirt volkomne und warhafftige Cur vieler unnd schwerer Kranckheyten so biss anher von andern Artzten fur unheilsam geacht worden. Jetz zum erstenmal mit allem Fleiss in Truck geben und aussgehn lassen. - Basel: Perna, 1571. - 96 p.</p> <p>Treisprezece cărți a celebrului Theophrastus Paracelsus în care sunt descrise amănunțit bolile și dat tratamentul multor boli grele, care erau socotite de mulți medici ca necurative de prima dată și cu multă sîrguință publicate. - Basel: Perna, 1571. - 96 p.</p> <p>În lucrarea sa Theophrastus Paracelsus descrie diverse maladii, cauzele apariției și modul lor de tratament. Fiecare din cele 13 cărți descrie o maladie aparte cu elemente de etiologie, clinică și tratament. Lucrarea conține și rețete pentru diverse preparate. Sunt propuse metode de tratament ale leprei, epilepsiei, astmului bronșic ș.a.</p> <p>Studiul este editat în limba latină, stil gotic. Foaia de titlu este imprimată în limba germană.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări aurite.</p>
4.		<p>Paracelsus, Theophrastus. Archidoxorum, seu de secretis naturae misterii, libri dece, Quibus nunc accesserunt libri duo, unus de mercuriis metallorum, alter de quinta essentia. Manualia item duo, quorum prius chemicorum versus thesaurus, posterius praestantium medicorum experientiis refertum est: ex ipsius Paracelsi autographo. - Basileae: Petrum Pernam, 1582. - 415 p.</p> <p>Paracelsus, Theophrastus. Arhidoxorum, sau secretele și misterele naturii, dintre care au ajuns până la noi două cărți: una despre metalele argintate (mercur), alta despre cvintesență. Două manuale la fel, dintre care principalul constituie un adevărat tezaur al chimiștilor, iar următorul este completat cu experimentele celor mai iluștri medici: din spusele lui Paracels. - Basileae: Petrum Pernam, 1582. - 415 p.</p> <p>Lucrarea "Arhidoxorum, sau secretele tainice ale naturii..." cuprinde 10 manuale și 2 referate. Studiul conține două anexe privind experimentele chimice în medicină și aplicarea emplastrului pe diverse plăgi, ulcere.</p> <p>A doua lucrare inclusă în prezentul convolut "Culegere despre transformările chimice ale metalelor" conține o anexă despre genealogia mineralelor și metalelor. Studiul face o descriere a metalelor și constituie o încercare de clasificare a acestora. Autorul propune o multitudine de rețete utilizate în tratamentul unor maladii.</p> <p>Textul este însoțit de note marginale și dispune de un index bibliografic.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu un cotor legat și imprimat.</p>

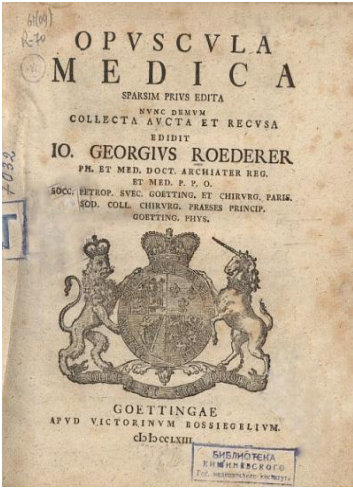

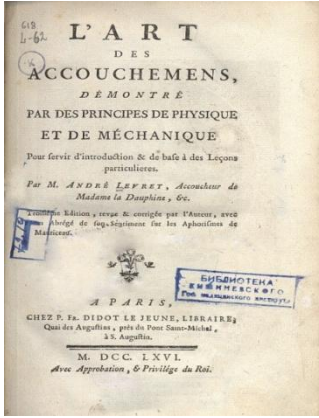

5.		<p>Fuchsius, Leonhard. <i>Institutionum medicinae libri quinque. Nunc denuo diligentissime recogniti, ab innumeris mendis repurgati, nonnullis in locis auctioris reddit.</i> - Basileae: Typis Oporianis, 1583. - 86 p.</p> <p>Fuchsius, Leonhard. <i>Cinci cărți de principii ale medicinii. Examine acum din nou cu foarte multă grijă, curățate de nenumărate greșeli găsite în unele pasaje ale autorului.</i> - Basileae: Typis Oporianis, 1583. -86 p.</p> <p>Leonhard Fuchsius (Leonhartus Fuchsius, 1501- 1566) - erudit al sec. XVI, medic și filozof.</p> <p>Cartea sa "Bazele medicinii" a apărut în 1530 într-o versiune nefinisată, iar în 1544 - într-o ediție completă. Apariția acesteia a însemnat un eveniment important pentru epocă, stabilind astfel un oarecare sistem în medicină. Ediția din 1583 constă din 5 cărți, îngrijită de Ludovico Grempio. Prefața cărții conține elogii în adresa autorului. În studiul său, Leonhard Fuchsius înaintează teoria, că maladia nu este decât o substanță, ce se conține în tot ce-i viu. Lucrarea este editată în limba latină. Textul este însoțit de note marginale și conține un index bibliografic.</p> <p>Coperta este executată în pergament aplicat pe carton.</p>
6.		<p>Hildebrandus, Johann Withov. <i>Magia naturalis. Kunst und Wunderbuch, darinnen begriffen wunderbare Secreta. Geheimnisse und Kunststücke wie man nemlich mit dem ganzen menschlichen Körper, zahmen und wilden Thieren, Vögeln, Fischen.</i> V. 1-3. - Leipzig: Henning, 1611. - 222 p.</p> <p>Hildebrandus, Johann Withov. <i>Magia naturală. Artă și mistere, fiind descrise secretele miraculoase. Particularitățile întregului corp omenesc incluzând animale, păsări, pești.</i> V. 1-3. - Leipzig: Henning, 1611. - 222 p.</p> <p>Johann Withov Hildebrandus (1694-1769). Cartea sa "Magia sau cartea magică cu explicații despre secretele, tainele și enigmaticele corpului uman, a animalelor sălbatice, a păsărilor și a peștilor" este îngrijită de Alexander a Suehten, doctor în filozofie și medicină. Studiul este anticipat de o dedicație, care conține elogii în adresa autorului.</p> <p>Lucrarea se compune din 3 părți: teologie, astronomie și medicină. Fiecare din aceste părți cuprinde 4 cărți. "Magia" este ilustrată destul de original: desenele sunt executate în alb-negru, iar foile de titlu a fiecărei părți sunt executate cu măiestrie în roșu-negru. Studiul este editat în limba germană, stil gotic, cu mici adnotări în limba latină pe o foaie de manuscris. Lucrarea dispune de un index bibliografic și este însoțit de note marginale.</p> <p>Coperta este executată în pergament.</p>
7.		<p>Fabricius, Hieronymus d&Aquapendente. <i>Tractatus quatuor.</i> - Francofurti: Zetter, 1624. - 158 p.</p> <p>Fabricius, Hieronymus d&Aquapendente. <i>Tratat asupra fătului.</i> - Francofurti: Zetter, 1624. - 158 p.</p> <p>Hieronymus Fabricius (Fabricius d&Aquapendente Djerolamo, 1537-1619) - chirurg și anatomist italian. A studiat medicina la Universitatea din Padua, unde a deținut peste ani și funcția de șef catedră Anatomie. A activat în domeniul embriologiei, anatomiei și anatomiei comparate. În 1574 a descoperit valvulele venoase, care contribuie la mișcarea sângelui spre inimă. Autorul va deschide calea marilor descoperiri fiziologice privind mica circulație, și mai târziu, în secolul următor - la cunoașterea exactă a întregii circulații sanguine.</p> <p>Fabricius completează cunoașterea anatomiei organelor feminine: a placentei, cordonului ombilical și a fătului, astfel elaborând un "Tratat asupra fătului". "Patru tratate ale celebrului anatomist și chirurg Fabricius" descrie structura fătului uman, care este comparată cu cea a animalelor.</p> <p>Cartea este abundent ilustrată. Ediția conține o dedicație omagială, adresată autorului. Textul este imprimat în limba latină și este însoțit de notițe marginale. Studiul dispune de un index bibliografic.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cotorul - legat, cu imprimări.</p>
8.		<p>Fernelii, Ioan. <i>Universa medicina. Nova hac editione quae obscura erant, illustrata: quae deficiebant, suppleta sunt.</i> - Lugduni Batavorum: Hack, 1645. - 472 p.</p> <p>Fernelii, Ioan. <i>Medicina generală. În această nouă ediție ceea ce era confuz a fost explicat: ceea ce a vea carențe, a fost completat.</i> - Lugduni Batavorum: Hack, 1645. - 472 p.</p> <p>Jean François Fernel (Fernelius Ioannis, 1497-1558)- filozof și medic francez. Lucrarea vieții sale "Medicina universală", editată în 1645, reprezintă opera completă a autorului. Cartea începe cu biografia autorului, însoțită de note marginale și elogii dedicate autorului. Primele trei secțiuni ale cărții sunt consacrate fiziologiei, patologiei și terapiei. Partea a patra, compusă din două cărți, evocă "cauzele tainice ale lucrurilor". Studiul "Medicina universală" începe cu descrieri minuțioase anatomice și fiziologice ale corpului uman. În secțiunea "Patologie", Fernelii face o clasificare a maladiilor și descrie cele mai semnificative simptome ale acestora. În secțiunea "Terapie", el descrie diverse metode de tratament ale maladiilor și medicamentele utilizate în acest scop. A descris maladiile venerice, turbarea, care pe atunci nici nu erau recunoscute ca maladii. A pus un început științei despre etiologia maladiilor, care a avut o mare însemnătate pentru timpurile care au urmat.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu un cotor lat din piele.</p>

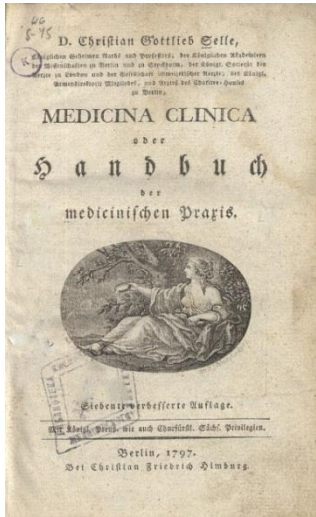
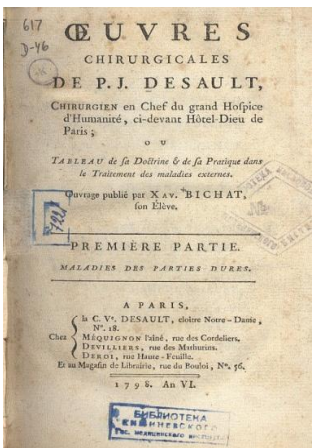
9.		<p>Veslingius, Iohann. <i>Syntagma anatomicum</i>. - Patavii: Frambotti, 1647. - 276 p.</p> <p>Veslingius, Iohann. <i>Sintagma anatomică</i>. - Patavii: Frambotti, 1647. - 276 p.</p> <p>Johann Vesling (Veslingius Iohann, 1598-1649) - anatomist, botanist german. A profesat anatomia, chirurgia și botanica, la Padua din 1632. Studiul său celebru "Sintagma anatomică" reprezintă un compendiu la anatomie pentru studenți și medici și conține un bogat material ilustrativ. Lucrarea este asigurată cu un index bibliografic.</p> <p>Coperta este confecționată din carton.</p>
10.		<p>Willis, Thomas. <i>Pharmaceutice rationalis sive Diatriba. De Medicamentorum operationibus in Humano Corpore</i>. - Coloni Allobrocom: Samuelem de Tournes, 1680. - 266 p.</p> <p>Willis, Thomas. <i>Farmaceutica rațională sau Diatriba. Despre acțiunea medicamentelor în organismul uman</i>. - Coloni Allobrocom: Samuelem de Tournes, 1680. - 266 p.</p> <p>Thomas Willis (1621-1675) - medic englez, profesor în teologie, anatomofiziolog și naturalist, iatrochimist, practician londonez. Are o optică anatomică și în clinica sa este evidentă influența lui van Helmont. Accentul teoriilor sale patogenice este pus pe fermentațiile din sânge. Nu este numai un speculativ, îi datorăm descoperirea zahărului în urina diabeticilor (și distingerea diabetului zaharat de cel insipid). Este un inovator în terapeutică, unde alături de armele chimice utilizează larg climatoterapia. A descris realist mania, melancolia, delirul acut, afecțiunile convulsive și a semnalat demența precoce la adolescenți ca și demența epileptică. Descrie "paracuzia", care îi poartă numele.</p> <p>Studiul său "Farmacia teoretică, sau tratarea filozofică a acțiunii medicamentelor asupra corpului uman" servește drept îndreptar la farmacologie. Conține date despre preparatele medicamentoase. Medicamentele sunt clasificate conform grupurilor farmacoterapeutice. Materialul este sistematizat și cuprinde un indice bibliografic de termeni medicali. Cartea este editată în limba latină. Textul este însoțit de note marginale.</p> <p>Coperta este executată în piele.</p>
11.		<p>Herfeld, H. G. <i>Philosophicum hominis, de corporis humani machina, deque centro nobili, fede, feu vinculo mentis, tractans</i>. - Amstelodami: Blom, 1685. - 470 p.</p> <p>Herfeld, H. G. <i>Filozofia omului care tratează mecanismul corpului uman și despre centrul nobil, corect sau despre lanțul minții</i>. - Amstelodami: Blom, 1685. - 470 p.</p> <p>Heinrich Gerhard Hersfeld (Sec. XVII) - medic, filozof german. Studiul său "Tratat filozofic despre structura corpului uman" este consacrat elucidării, din punct de vedere filozofic, originii faunei și florei, precum și structurii corpului uman. Sunt prezente descrieri efectuate de anatomici celebri. Tratatul este constituit din două cărți și este asigurat cu un index bibliografic.</p> <p>Studiul este editat la Amsterdam în 1685, în limba latină. Textul este însoțit de note marginale.</p> <p>Coperta este executată în piele, cu imprimări.</p>
12.		<p>Stahl, Georgii Ernesti. <i>Theoria medica vera physiologiam et pathologiam, tanquam doctrinae medicae partes vere contemplativas, e naturae et artis veris fundamentis intaminata ratione, et inconcussa experientia sistens</i>. - Halae, 1708. - 854 p.</p> <p>Stahl, Georgii Ernesti. <i>Teoria medicală adevărată care prezintă fiziologia și patologia ca părți într-adevăr teoretice ale doctrinei medicale, pornind de la bazele adevărate ale naturii și științei cu rațiune clară și experiență impecabilă</i>. - Halae, 1708. - 854 p.</p> <p>Georg Ernst Stahl (1659 - 1734) - medic și chimist german. În operele sale Stahl a studiat și a desfășurat anemia. În lucrarea "Medicina teoretică" este expus studiul autorului despre anemii, din care reiese că în corp există 3 tipuri de circulații: circulatorie, secretorie și excretorie. Autorul afirma că aceste 3 circulații sunt dirijate de către suflet. Opera sa include 4 lucrări științifice. Una din lucrări conține "partea teoretică", care este compusă din 3 capitole: fiziologie, patologie generală și patologie clinică. Fiziologia și patologia sunt tratate din punct de vedere al naturii și al artei. Lucrarea este însoțită de un index pe materii.</p> <p>Coperta este executată din carton cu inscripții pe cotor.</p>

13.		<p>Caelii, Aureliani Siccensis. De morbis acutis et chronicis. Libri VIII. - Amstelaedami: Officina Wetsteniana, 1709. - 728 p.</p> <p>Caelii, Aureliani Siccensis. <i>Despre bolile acute și cronice. Cartea VIII.</i> - Amstelaedami: Officina Wetsteniana, 1709. - 728 p.</p> <p>Aurelianus Caelius (sec. V) - medic roman din Sichi, Numidia (în antichitate o regiune a Africii de Nord), cel mai celebru autor roman după Celsus, autor al unei faimoase traduceri după Soran "De morbis acutis et chronicis" și al unui compendiu medical. Caelius împarte lucrarea sa în două părți. Prima parte este compusă din 3 cărți și descrie maladiile acute, iar a doua elucidează maladiile cronice. Autorul înaintea ideea, că unele maladii sunt produse de contractarea porilor, altele - de relaxarea lor și a treia categorie - produse de o combinație mixtă, când unele părți ale corpului se relaxează, iar altele se contractă. Autorul face o clasificare a maladiilor conform acestui principiu. Printre afecțiunile cronice cauzate de contractarea porilor, autorul enumeră: vertigo, astmul, epilepsia, melancolia, jaundice, paralysis, colics ș. a. Diareea, hemoragia și fluxul menstrual prea excesiv se datorează relaxării porilor.</p> <p>Studiul începe cu o prefață, urmată de o epistolă elogioasă în adresa autorului. Cartea cuprinde un index bibliografic pe autori și pe materii. Textul este însoțit de numeroase note marginale.</p> <p>Coperta este executată în pergament.</p>
14.		<p>Hoffmanni, Friderici. Medicina consultatoria, worinnen unterinnen unterschiedliche uber einige schwehre Casus ausgearbeitete Consilia, auch Responsa Facultatis Medicae enthalten, und in funff Decurien eingetheilet, dem Publico zum besten herausgegeben. - Halle: Renger, 1721. - 390 p.</p> <p>Hoffmanni, Friderici. <i>Medicina consultativă, ce include cazuri diferite, destul de grave și răspunsuri medicale.</i> - Halle: Renger, 1721 - 390 p.</p> <p>Friedrich Hoffmann (1660 - 1742) - medic german, eclectic, profesor la Halle. Profesa fizica, chimia, anatomia, medicina practică și chirurgia. Concepțiile sale medicale aderă la iatrofizicieni. În secolul XVIII aplică în practică o metodă rațională de fizioterapie. Autorul introduce în terapie apele minerale explicând efectele acestora prin conținutul substanțelor alcaline. Sistemul său reprezintă o încercare de a îmbina ideile iatromecanice cu cele chimice. "Viața este mișcare, care se manifestă în tonusul mușchilor" - susține Hoffmann. Autorul caută patogeniza maladiilor și intuiește rolul sistemului nervos în geneza acestora. Dar insistând asupra "aspectului comun" al maladiilor, el neglijează "specificul", care le distinge.</p> <p>Studiul său "Sfaturi medicale" reprezintă o carte în 2 volume, care constă din 8 părți, în care sunt descrise diverse maladii cu recomandări și concluzii ale medicilor.</p> <p>Lucrarea este însoțită de index alfabetic și pe materii. Cartea este copertată împreună cu tratatul "Izvorul Selter" și este editată în limba germană, stil gotic.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări pe cotor.</p>
15.		<p>Stollen, Gottlieb. Anleitung zur Historieder medicinischen Gelahrheit. - Jena: Meyer, 1731. - 898 p.</p> <p>Stollen, Gottlieb. <i>Ghid de Istorie a erudiției medicale.</i> - Jena: Meyer, 1731. - 898 p.</p> <p>Gottlieb Stoll (1673 - 1744) - istoric german. Studiul său "Compendiu la istoria medicinii" reprezintă o compilare a cunoștințelor existente la epocă în domeniul istoriei medicinii. Lucrarea constă din 2 părți: generală și clinică. Partea generală descrie istoria medicinii generale, iar cea clinică conține descrierea disciplinelor teoretice și practice. La disciplinele teoretice se referă istoria anatomiei, fiziologiei, patologiei, semioticii, iar la cele practice - istoria terapiei, farmaceuticii, chirurgiei și dieticii.</p> <p>Compendiul dispune de un index pe autori și pe materii. Textul este însoțit de note marginale și trimiteri la surse.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări pe cotor.</p>
16.		<p>Wolfius, Christian. Philosophia rationalis sive logica, methodo scientifica partractata et ad usum scientiarum atque vitae aptata. Praemittitur discursus praeliminaris de philosophia in genere. - Francofurti: Renger, 1732. - 569 p.</p> <p>Wolfius, Christian. <i>Filosofia rațională sau logica tratată ca o metodă științifică pregătită pentru știință și viață. Discurs emis preliminar de filosofie în genere.</i> - Francofurti: Renger, 1732. - 569 p.</p> <p>Christian Wolf (Wolfius, 1763 - 1723) - medic german, chirurg, a devenit vestit prin traducerea sale în limba latină. Cartea "Filozofia teoretică și logică. Metode științifice de studiere și utilizare practică" elucidează diverse date despre filozofie, părțile și importanța ei. Lucrarea constă din două părți. Prima parte are o direcție teoretică, iar a doua practică. Studiul începe cu o dedicație, semnată de autor, urmată de o prefață. În lucrare sunt tratate probleme de istorie și matematică, din punct de vedere filozofic, expuse principiile logicii și criteriile adevărului, propuse un șir de noțiuni pentru categoriile filozofice și este argumentată interdependența dintre filozofie și logică. Studiul conține un indice bibliographic. Textul este însoțit de o multitudine de note marginale. Cartea este editată în limba latină, la Frankfurt pe Main.</p> <p>Coperta este executată în piele.</p>

<p>17.</p>	 	<p>Celsi, Aur. Corn. <i>De medicina libri octo</i>. - Rotterodami: Danielem Beman, 1750. - 749 p.</p> <p>Celsi, Aur. Corn. <i>Opt cărți despre medicină</i>. - Rotterodami: Danielem Beman, 1750. - 749 p.</p> <p>Aulus Cornelius Celsus (sec. I î. e. n.) - scriitor latin, enciclopedist și medic roman. El este supranumit "Cicero al medicinei" și "Hippocrate latin".</p> <p>Lucrarea lui Celsus cu caracter enciclopedic "Despre medicină" a fost găsită în sec. XV (aproximativ anul 1443), iar prima ediție a apărut la Florența în 1478. Astfel, numai până la sf. sec. XV, în Italia au apărut 5 ediții ale lui Celsius.</p> <p>Opera lui Aulus Cornelius Celsus "Artes" sau despre profesiuni se compune din 6 părți.</p> <p>Studiul său fundamental "Despre medicină" începe cu o introducere istorică valoroasă despre școlile medicale și reprezentanții lor, în care Celsus se dovedește a fi în posesia unor date bibliografice deosebit de vaste. Celsus evocă considerații concise asupra esenței diverselor doctrine medicale. În prima carte se regăsește teoria despre cele 3 ramuri ale medicinei: dietetica, farmacia terapeutică și chirurgia, teorie care derivă de la hipocratici. În partea a doua se fac prescripții dietetice și considerații asupra deosebirilor constituționale dintre indivizi, continuându-se cu diferențele în funcție de vârstă, sex, anotimp.</p> <p>În cartea a doua, Celsus tratează probleme de patologie privind semnele favorabile și defavorabile la maladii, precum și o seamă de metode de terapie specială ca sângerarea, purgația, aplicarea ventuzelor, fricțiunilor, kinetoterapia, rolul alimentelor, etc. Și în această lucrare găsim considerații privind teoria hipocratică a constituției, dar nota generală rămâne aceea a fizioterapiei, în mare cinstite la medicii școlii metodice.</p> <p>Cartea a treia elucidează probleme de terapie generală a maladiilor "care cuprind întreg corpul", în timp ce cartea a patra, tratează terapia simptomatică a bolilor "care purced de la anumite părți ale corpului".</p> <p>În cartea a cincea și a șasea a lucrării "Despre medicină" sunt expuse minuțios diverse remedii farmaceutice, precum și numeroase prescripții practice, care constituie o autentică rețetă.</p> <p>Cartea a șaptea cuprinde o introducere istorică asupra terapiei chirurgicale, după care urmează descrierea procedeelelor privind extragerea corpurilor străini, operațiile oftalmologice, otolaringologice, odontologice etc.</p> <p>Din punct de vedere teoretic, scrierea lui Celsus reprezintă o îmbinare critică a diverselor doctrine medicale: hipocratică, empirică și metodică.</p> <p>Lucrarea a fost calificată drept o compilație eclectică.</p> <p>Lucrarea a fost editată mai mult de 70 ori. Materialul este sistematizat în cărți și capitole, dispune de index alfabetic și pe materii. Textul este însoțit de note marginale. Studiul este editat la Rotherdam în limba latină.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări.</p>
<p>18.</p>		<p>Russell, Ricardo. <i>De Tabes glandulari, sive de usu aquae marinae in morbis glandularum. Dissertatio</i>. - Oxford: Fletscher, 1750. - 235 p.</p> <p>Russell, Ricardo. <i>Despre atrofia glandulară și utilizarea apei de mare în tratamentul acestor maladii</i>. - Oxford: Fletscher, 1750. - 235 p.</p> <p>Ricardo Russell (1700-1771) - medic britanic. În disertația sa "Despre utilizarea apei de mare în tratamentul maladiilor glandulare", autorul elucidează observațiile sale asupra proprietăților și structurii chimice a apei de mare, descrie utilizarea apei de mare în tratamentul diverselor afecțiuni. Pentru prima dată a fost editată în limba latină la Oxford, în anul 1750. Studiul conține prefața, aforisme inedite ale autorului și este ilustrat.</p> <p>Coperta este executată din piele cu imprimări.</p>
<p>19.</p>		<p>Swieten, Gerardi. <i>Commentaria in Hermanni Boerhaave aphorismos de cognoscendis et curandis morbis. T. 1-5</i>. - Hildburghausae: Gottfried Hanischii, 1747-1773. - 685 p.</p> <p>Swieten, Gerardi. <i>Comentariile aforismelor despre depistarea și tratarea bolii. T. 1-5</i>. - Hildburghausae: Gottfried Hanischii, 1747-1773. - 685 p.</p> <p>Gerard van Swieten (1700 - 1772) - medic de origine olandeză, care a profesat în Austria, discipolul lui Boerhaave, întemeietorul școlii Vieneze. Pentru prima dată a întrebuițat chinina în nevralgiile faciale și a stabilit modul de administrare a mercurului. "Comentariile la aforismele lui Boerhaave despre stabilirea și tratamentul bolilor" este o lucrare, în care autorul completează "Aforismele lui Boerhaave". Materialul este sistematizat, însoțit de un index pe autori și pe materii.</p> <p>Coperta este executată din piele cu imprimări.</p>

20.		<p>Haller, Alberto. <i>Elementa physiologiae corporis humani. T. 1-8. - Lausannae: Bosqueat, 1757-1766.</i></p> <p>Haller, Alberto. <i>Elementele fiziologiei corpului uman. T. 1-8. - Lausannae: Bosqueat, 1757-1766.</i></p> <p>Albrecht von Haller (1708 - 1777) - elvețian de origine, este una din cele mai mari figuri, unul din cele mai nobile caractere, unul dintre savanții cei mai împliniți ai secolului XVIII. Fiziologist, botanist, bibliograf, erudit și istorician, foarte versat în medicină și chirurgie, poet în orele de odihnă, administrator integru, venerat. Cele mai ilustre societăți considerau ca este o onoare să-l numere printre membrii lor.</p> <p>"Elementa physiologiae corporis humani", unde fiziologia este tratată din punct de vedere experimental și istoric, este un monument de o valoare incontestabilă pentru posteritate. A descoperit fenomenul irascibilității fibrelor. Studiul "Bazele fiziologiei corpului uman" reprezintă primul compendiu de fiziologie, editat în 8 volume, în limba latină. Autorul descrie teoria irascibilității fibrelor, mecanismul respirației, observațiile sale asupra inimii și sângelui, fiziologiei digestiei, experiențele sale asupra sensibilității părților creierului. Materialul este bine sistematizat. Textul este însoțit de adnotări.</p> <p>Coperta este confecționată din carton, cu imprimări pe cotor.</p>
21.		<p>Disputationes ad morborum historiam et curationem facientes. T. 1-7. / Quas collegit, edidit et recensuit A. Hallerus. - Lausannae: Bousquet, 1757-1760.</p> <p>Dezbateri despre istoria bolilor și tratarea pacienților. T. 1-7. / Cules, editat și recenzat de A. Hallerus. - Lausannae: Bousquet, 1757-1760.</p> <p>Studiul "Investigațiile maladiilor și tratamentul lor" este editat în limba latină și reprezintă o culegere de disertații a mai multor autori. În lucrare sunt descrise o multitudine de maladii cronice și diverse metode de tratament. Materialul este sistematizat, însoțit de note marginale și adnotări la text. Cartea este editată și recenzată la Lozana de Albrecht von Haller.</p> <p>Coperta este executată din carton cu un cotor din piele, cu imprimări.</p>
22.		<p>Description abregee des maladies qui regnent le plus communement dans les armées, avec la methode de les traiter. - Vienne: Trattner, 1759. - 193 p.</p> <p>Descriere prescurtată a maladiilor frecvente în trupele armate cu metodele lor de tratament.- Vienne: Trattner, 1759. - 193 p.</p> <p>Studiul "Descriere prescurtată a maladiilor frecvente în trupele armate cu metodele lor de tratament" este editat la Viena în 1759. Conține o prefață din 11 puncte, care elucidează riscurile vieții și sănătății soldaților, care duc o viață de campanie. Lucrarea informează pe cei vizați despre maladiile, care izbucnesc în armată în diferite anotimpuri. Sunt descrise un șir de maladii frecvente în cadrul forțelor armate cum ar fi tuse, angina, pleurezia, pneumonia, febra, dizenteria, maladiile venerice și metodele de tratare a lor. Cartea conține și o listă de medicamente, cele mai accesibile și mai ușor de preparat la acea epocă în condiții de campanie. Lucrarea este editată în limba franceză.</p> <p>Coperta este executată în pergament, cu imprimări aurite pe cotor.</p>

23.		<p>Roederer, Georgius. <i>Opuscula medica sparsim prius edita nunc denum collecta, aucta et recusa. T. 1/1, 1/2. - Goettingae: Bossigellius, 1763-1764.</i></p> <p>Roederer, Georgius. <i>Lucrări medicale mici editate inițial ici și colo, acum în sfârșit colectate, vindute și respinse. T. 1/1, 1/2. - Goettingae: Bossigellius, 1763-1764.</i></p> <p>Georgius Roederer (1726 - 1763) - medic german, obstetrician-ginecolog. Scrie "Mica carte medicală despre disertațiile editate mai înainte". Cartea constă din două părți și include 9 disertații la obstetrică despre simptomele gravidității, simptomele fătului viu și mort, însemnătatea cordonului ombilical, cauzele morții fătului. Se abordează experimental și clinic problema fiziologiei uterului gravid și parturient. Textul disertațiilor este însoțit de trimiteri la izvoarele utilizate, la care se anexează și un index bibliografic. Lucrările sunt editate în limba latină. Cartea se încheie cu un elogiu în adresa autorului.</p> <p>Coperta este confecționată din carton.</p>
24.		<p>Zimmermann, Johann Georg. <i>Von der Erfahrung in der Arzneykunst. T. 1-2. - Zurich: Heidegger, 1763-1764.</i></p> <p>Zimmermann, Johann Georg. <i>Din experiența artei medicale. T. 1-2. - Zurich: Heidegger, 1763-1764.</i></p> <p>Johann Georg Zimmermann (1728 - 1795) - medic, savant elvețian. Studiul lui "Arta tratamentului" informează despre maladii și etiologia acestora. Autorul apelează frecvent la predecesori și la clasicii medicinii antice. Materialul este bine sistematizat în două volume. Studiul este editat în limba germană, în stil gotic și conține un index alfabetic pe autori și un tabel pe materii.</p> <p>Coperta este confecționată din carton.</p>
25.		<p>Levret, Andre. <i>L'art des accouchements, demontre par des principes de physique et de mecanique. - Paris: Didot, 1766. - 480 p.</i></p> <p>Levret, Andre. <i>Arta nașterii demonstrată de legile fizicii și mecanicii. - Paris: Didot, 1766. - 480 p.</i></p> <p>Andre Levret (1703 - 1780) - obstetrician francez din sec. XVIII, medic la curtea regelui Franței și a Navarei.</p> <p>Mortalitatea infantilă și maternă înaltă la nivel european a impus apariția obstetricii ca specialitate. Aportul obstetricianului francez A. Levret este ponderos.</p> <p>Studiul său "Arta parturii demonstartă de principiile fizice și mecanice" reprezintă un compendiu de obstetrică. Lucrarea este destinată medicilor obstetricieni și este divizată în 4 secțiuni. În prima parte autorul descrie bazinul și organele reproductive feminine. A doua parte tratează mecanismul gravidității. Mecanismul parturii și al perioadei postnatale este reflectat în partea a treia. Partea a patra elucidează sarcinile false, maladiile femeii gravide și a nou-născutului. Lucrarea descrie metodele de aplicare a forcepsului, autorul pledând pentru operația cezariană. Levret a inventat un șir de aparate chirurgicale pe care le-a recomandat chirurgilor obstetricieni.</p> <p>Fiecare parte este divizată în capitole și subdivizată în diverse articole și secțiuni. Prezentă lucrare constituie a treia ediție, completată și revizuită de autor.</p> <p>Lucrarea conține comentariul autorului la aforismele lui Mauriceau. Cartea a fost editată la Paris, în limba franceză, cu aprobarea și privilegiul regelui.</p> <p>Coperta este executată în piele, cu imprimări pe cotor.</p>
26.		<p>Woyts, Johann Jakob. <i>Gazophylacium medico-physicum, oder Schatzkammer: medicinisch - und natürlicher Dinge. - Leipzig: Junius, 1767. - 2524 p.</i></p> <p>Woyts, Johann Jakob. <i>Lucruri medicale și naturale în care sunt explicate arta medicinală, termenii și bolile externe. - Leipzig: Junius, 1767. - 2524 p.</i></p> <p>Johann Jakob Woyt (1671 - 1709) - medic german, profesor. Studiul său "Tezaurul termenilor medicali, a denumirilor maladiilor și a substanțelor medicamentoase" reprezintă un dicționar explicativ latin-german al terminologiei medicale și biologice. Dicționarul este editat în 1767, la Leipzig, în stil gotic. Este asigurat cu un index al termenilor și este destinat medicilor, oamenilor de știință, studenților medicinii.</p> <p>Coperta este executată în pergament.</p>

27.		<p>Der Arzt. Bd. 1 - 6 / Fine medicinische Wochenschrift von D. Johann August Unzer. - Luneburg - Leipzig: Berth, 1769.</p> <p><i>Despre medicină. Bd. 1 - 6 / Agenda săptămânii medicale cu D. Johann August Unzer. - Luneburg - Leipzig: Berth, 1769.</i></p> <p>Johann August Unzer (1727 - 1799) - savant, medic german. Hebdomadarul medical "Medicul", editat de August Unzer, elucidează întrebări ale "neurocismului" și manifestărilor de excitabilitate. Cartea este editată la Leipzig, în limba germană, cu caractere gotice. Lucrarea constă din 6 volume și fiecare volum conține un tabel pe materii.</p> <p>Coperta este executată în piele, cu imprimări.</p>
28.		<p>Heisters, Lorenz. Chirurgie, in welcher alles, was zur Wundarzney gehoret, nach der neuesten und besten Art, grundlich abgehandelt, und in acht und dreyssig Kupfertafeln die neuerfundene und dienlichste Instrumente. Neue viel verm. u. verb. Bd. 1-2. - Nurnberg: Raspe, 1779.</p> <p><i>Heisters, Lorenz. Chirurgia, în care se reflectă totul ce contribuie la leacurile pentru răni după o metodă nouă și cea mai bună în care se descriu instrumentele descoperite și cele mai întrebuițate de serviciu. Bd. 1-2. - Nurnberg: Raspe, 1779.</i></p> <p>Lorenz Heister (1683 - 1758) - medic german, discipolul lui Boerhaave, profesor de botanică, anatomie și chirurgie, unul dintre cei mai considerabili cercetători din prima jumătate a sec. XVIII. A debutat cu memorii și controverse (1711-1719) asupra naturii cataractei și tratamentul acesteia. Heister a descris și forma mult mai rar întâlnită, numită cataracta membranoasă. Chirurgul este un adept ardent al metodei lui Anel pentru fistula lacrimală (1716). Cele mai multe dintre operele particulare ale lui Heister sunt rezumate în "Institutions de chirurgie", publicate pentru prima dată în 1718 (în limba germană), traduse apoi în latină și în aproape toate limbile europene. Acesta constituie tratatul de chirurgie cel mai amplu, care a fost editat până la sf. sec. XVIII. Heister a completat tot ce a fost bun până la el, dar l-a îmbunătățit cu rezultatele din bogata sa experiență.</p> <p>Acest studiu reprezintă un compendiu didactic. Autorul introduce exactitate la operațiile chirurgicale. Compendiul este asigurat cu ilustrații ale instrumentelor chirurgicale. Materialul este sistematizat, textul însoțit de note marginale. Cartea conține un index pe obiecte.</p> <p>Coperta este executată în piele, cu imprimări.</p>
29.		<p>Selle, Christian Gottlieb. Medicina clinica oder Handbuch der medicinischen Praxis. - Berlin: Himbung, 1797. - 648 p.</p> <p><i>Selle, Christian Gottlieb. Clinica medicală sau ghid în practica medicală. - Berlin: Himbung, 1797. - 648 p.</i></p> <p>Christian Gottlieb Selle (1748 - 1800) - celebru medic german, savant, reprezentantul Academiei Regale de științe la Berlin, Stockholm, a Societății Regale a medicilor la Londra. Studiul său "Medicina clinică, sau manual de medicină practică" reprezintă un compendiu de boli interne pentru medici și studenți mediciniști. Autorul descrie cu minuțiozitate maladiile, simptomele lor și metodele terapeutice. Sunt descrise maladiile de piele, hepatice, renale, venerice, cardiovasculare ș.a. Sunt propuse chiar și rețete și diverse remedii farmaceutice.</p> <p>Cartea este editată la Berlin, în limba germană, cu caractere gotice.</p> <p>Coperta este executată din piele.</p>
30.		<p>Desault, Pierre Joseph. Oeuvres chirurgicales. Tableau de sa doctrine et de sa pratique dans le traitement des maladies externes. P. 1-2. - Paris: Desault, 1798.</p> <p><i>Desault, Pierre Joseph. Lucrări chirurgicale. Evocarea doctrinei și practicii sale în tratamentul maladiilor externe. P. 1-2. - Paris: Desault, 1798.</i></p> <p>Pierre Joseph Desault (1749 - 1795) - medic, chirurg, profesor francez. Printre primii a organizat un învățământ chirurgical la patul bolnavului, la Hotel-Dieu din Paris. Desault este unul dintre fondatorii urologiei franceze, procedurile sale de cateterism al căilor urinare fiind pe larg răspândite.</p> <p>Studiul său "Opere chirurgicale" cuprinde material din diferite ramuri ale chirurgiei. Lucrarea constă din două părți, care descriu fracturile și luxațiile părților osoase ale corpului uman. Ea este publicată de discipolul lui Desault, Xavier Bichat. Cartea începe cu o dedicație pentru J. N. Corvisart, un alt discipol al lui Desault. Lucrarea este editată la Paris, în limba franceză.</p> <p>Coperta are un cotor executat în piele, cu imprimări.</p>